

прѣдставятъ примѣри на повърхностно уприличение, безъ никаква попитка на различението; тъй на пр. названието «дивъ макъ», по видимоу, показва на единъ отъ видоветѣ на маковитѣ сѣмѣйства, тогава — когато, въ сжщность растението, което е слѣно въ народа подъ това название, именно *Althea officinalis*, нѣма нищо общо съ поменатото сѣмѣйство, а трѣбва да бжде причислено къмъ сѣмѣйството на ружевицѣ (малвовитѣ), това е извѣстно всѣкому, който е изучавалъ ботаниката на живитѣ растения, и може да бжде подкрепено съ основателни доказателства. Да би съдѣйствували по успѣшно на развитието на наблюдателната способностъ, въ нашата епоха на двигателнитѣ машини (локомотиви), азъ бихъ посвѣтвалъ младежитѣ да не испушатъ случая за посѣщение *мѣстнитѣ музеи*, гдѣто и когато е салъ възможно; а посѣщаващецъ музейя, тѣ трѣба всѣкой пжтъ да съерѣдочаватъ вниманието си преимущественно на това, което е най вече характерно за даденната мѣстность. При желанието да са разглѣда все и вся, дѣлото са свършва обикновенно съ това, че въ памятята нищо не остава.

IV. На основание прилежно разгледаннитѣ и добрѣ-разбранитѣ фактове, нашия духъ са заема да възвдига по искусно построение съ помощта на процеса, називаемъ *разсѣждане*. Ний желаемъ да знаемъ не само това, че таквизито нѣща сжществуватъ, но и това, *какъ* тѣ сжществуватъ и *за каква цѣль*. Съ основното единство на Божественния духъ са обусловва необходимото единство въ процеситѣ, които обезпечаватъ сжществуванието и растението на нѣщата, сжщо както и единството на типа въ разнообразнитѣ имъ родове и видове; а къмъ изслѣдванието на Божественното единство въ двѣтѣ казанни проявления, на подбужда единството на нашата душа. Нашия разумъ е занятъ постоянно съ изработванието на единството, или изказващецъ са по просто, цѣлесъобразния планъ въ отправленията на нашия собственъ дребенъ (мелоченъ) животъ; по този начинъ, ний естествено, отъ само себѣ си, са подбуждаме да издирваме